

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἐλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

TIMATAI

Λεπτῶν 15
261—Γραφείου ὁδ. Ἐρμοῦ—261

Ἡ πίστις εἶναι τὸ πρὸς τὰ ἔκτος οὐχὶ τὸ πρὸς τὰ ἐντὸς βλέμμα τῆς ψυχῆς. Τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ ἡ πίστις διευθύνει τὸν ὄφθαλμὸν εἶναι, οὐχὶ τὰ δεῖ ποιεῖλλοντα κατασκευάσματα τῆς καρδίας, ἀλλ' ὁ ἀναλοίωτος Χριστός.

Ἡ οὐσία τῆς πίστεως εἶναι τὸ ἀνύποπτον. Ο Χριστὸς εἶναι τὸ ἀντικείμενον, ὁ Λόγος εἶναι ἡ τροφὴ καὶ ἡ ὑπηκοή, ἡ ἀπόδειξις. Ἡ ἀληθῆς πίστις ἐπομένως εἶναι ἐκείνη, ἥτις ἀγειρήματα νὰ βασιζώμεθα ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ πρὸς σωτηρίαν μὲν ὑπακοὴν, ὡς Ἐκεῖνος προσφέρεται ἐν τῷ λόγῳ. Τὰ ἀληθῆ δάκρυα τῆς μετανοίας ἔρουσιν ἀπὸ τοῦ ὄφθαλμοῦ τῆς πίστεως. Πρέπει τὰ ἔργα ἡμῶν νὰ ἀντλῶνται ἐκ τῆς πίστεως, καὶ νὰ ἀποδεικνύμεν τὴν πίστιν ἡμῶν ἐν ἔργοις. Οἱ ἀνθρώποι οὐθελον πρῶτον νὰ ἴδωσι, καὶ εἶτα νὰ πιστεύσωσιν. Δύναται νὰ ὑπάρξῃ χαρὰ ἀνευ πίστεως καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ πίστις ἀνευ χαρᾶς· ἀλλ' ἡ σταθερὰ πίστις γεννᾷ σταθερὰν εἰρήνην.

Ἡ ἀληθῆς πίστις δύναται νὰ κληθῇ ἄχρους, ὡς ὁ ἀὴρ καὶ τὸ ὑδωρ. Οὐδὲν ἀλλο ἢ τὸ μέσον δι' οὗ ἡ ψυχὴ βλέπει τὸν Χριστόν· καὶ ἡ ψυχὴ τοσοῦτον ὅλιγον ἀναπαύεται ἐπ' αὐτῆς ὅσον ὁ ὄφθαλμὸς δύναται νὰ ἴδῃ τὸν ἀέρα. "Οταν τις ἔξετασῃ ἡ ἀναλύση αὐτὴν πρέπει νὰ τὴν χρωματίσῃ καὶ τὴν πυκνώσῃ δηλ. πρέπει νὰ θέσῃ ἀντ' αὐτῆς ἔτερόν τι—αἰσθημα, γνῶσιν, πεποίθησιν—ἐφ' ὃν ν' ἀναπαύθῃ." Αποβλέπει τότε μᾶλλον εἰς τὴν ἔκτος ἔαυτοῦ πεῖραν ἢ εἰς τὸν ἐντὸς αὐτοῦ Χριστόν.

Ἡ ὑπὸ τῶν εἰδήμονων ἔξετασις τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων, τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐμπορίας ἐν γένει, εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος θεραπείας τῶν κακῶς ἔχοντων. Δυστυχῶς σπανίως οἱ εἰδήμονες καὶ ὁ τύπος καταγίνονται εἰς τὴν ἀνάλυσιν ἢ δημοσίευσιν ἔκθεσεων διαφωτίζουσῶν τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν. Ἡ «Ἀθηναῖς» λίαν ἔκτυπωσα τὰς τοιαύτας διατριβᾶς σπεύδει νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 290 ε. ε. τῆς «Ἐφημε-

ρίδος» δημοσιεύεισαν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν ἀπήγγειλεν ὁ κ. Δ. Ζαχαρίας ἐν τῷ Ἐμπορικῷ καὶ Βιομηχανικῷ Συλλόγῳ νομίζουσα οὕτω δτὶ ἐπιτελεῖ σπουδαίαν ἐκδούλευσιν συντελοῦσα εἰς τὴν μείζονα διάδοσιν—καίτοι οὐ μικρὰ ἔλαβε διὰ τῆς «Ἐφημερίδος»—ἀρθρου πολλὰ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως διαφωτίζοντος. Δηλοὶ δὲ δτὶ δέχεται ἀσμένως εἰς τὰς στήλας αὐτῆς πᾶν ἄρθρον ἀφορῶν εἰς τοιαῦτα ἀντικείμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον ἔχει οὕτω :

«Προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ἡμῶν, αἱ προσπάθειαι πάντων στρέφονται περὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους ὡσανεὶ ἡ ισορροπία τῶν ἐσόδων αὐτοῦ πρὸς τὰ ἔσοδα δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν.

Τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους εἶναι τὰ νομοθετημένα ποσοστὰ τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν κερδῶν τῶν ἀτόμων τὰ εἰσφερόμενα διὰ τὰς δημοσίους δαπάνας· ἐφ' δόσον λοιπὸν αἱ περιουσίαι καὶ τὰ κέρδη πολλαπλασιάζονται, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὰ ποσοστὰ αὐτῶν ἥτοι τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ τ' ἀπαλιν. Ο προϋπολογισμὸς λοιπὸν τοῦ κράτους οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔξασκῃ ἐπιφροὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν, τούναντίον εἶναι ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ διὰ τούτο τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητῶμεν εἰς τὴν διὰ φόρων ἢ δανεισματοῦσιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ὄλικὴν προαγωγὴν τῶν κατοίκων τοῦ κράτους.

Ἡ όληκή προαγωγὴ τῶν κατοίκων τοῦ κράτους εἶναι εἰς τῶν σπουδαιωτέρων παραγόντων τῆς εὐημερίας αὐτῶν· διὰ ταύτης πραγματοποιεῖται ἡ ἐπιστημονικὴ τούτων πρόσδοσις καὶ αὐξάνουσι τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἡ όληκή προαγωγὴ εἶναι ἡ ἀδιάλειπτος παραγωγὴ τῶν χρησίμων πρὸς θεραπείαν τῶν ἀνθρώπινων ἀναγκῶν· καὶ ἐνόσω ἡ παραγωγὴ αὐτῆς θεραπεύουσα τὰς

ἀνάγκας τῶν κατοίκων ἀποστέλλει τὰ προϊόντα αὐτῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὸν ὃπως ἀνταλλάξῃ αὐτὰ μὲ ἄλλα ὅποιαν ἔχει φάγκην καὶ τέλος ὃν δὲν φένναται νὰ παρασχῇ, ἡ δότι, οὐδὲν τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, κατὰ τοσούτον αὐξάνει, καὶ τὸ ἀναπαλιν.

Πρὸς ἀνέμρεσιν λοιποὺ τῶν αἰτίων τῆς μὴ εὐαρέστου οἰκονομικῆς ημῶν καταστάσεως, πρέπει νὰ εξετάσωμεν ὅποια ἡ παραγωγὴν ἡμῶν ἴκανότης καὶ κατὰ πόσον αὔτη θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἡμῶν.

Ἐξετάζοντες τὴν κατὰ μέσον ὅρον παραγωγὴν ἡμῶν ἴκανότητα καὶ τὰς ἀνάγκας ἡμῶν κατὰ τὰ ἔτη 1870, 1872, 1873, 1874, 1875 καὶ 1876 παρατηροῦμεν ὅτι :

Ἡ κατ' ἔτος παραγωγὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τὴν πρώτης ταύτης καὶ ἀναποφεύκτου τροφῆς, ἀνήρχετο εἰς κοιλὰ

Σίτου	6,810,543
Κριθῆς	3,731,129
Ἀραβοσίτου	5,111,000
Σικάλεως καὶ βρώμης	252,814
Αἱ δὲ ἀνάγκαι τῆς καταναλώσεως εἰς κοιλὰ	
Σίτου	9,695,905
Κριθῆς	3,878,458
Ἀραβοσίτου	5,389,328
Σικάλεως καὶ βρώμης	328,029
προέκυπτε δῆλο. ἔλλειμμα κοιλῶν	
Σίτου	2,893,662
Κριθῆς	147,336
Ἀραβοσίτου	278,528
Σικάλεως καὶ βρώμης	74,915

Ἔτοι τὸ δῆλον κοιλὰ 3,394,444 ἀξίας δρ. 24,131, 907, τὰς ὁποίας κατ' ἔτος πληρόνομεν διὰ τὸν ἄρτον ἡμῶν.

Ἡ κατ' ἔτος παραγωγὴ τῶν ἐρίων πλυμένων ἀνέρχεται εἰς 937,500 ὄκαδας· ἐκ τούτων ἀναλίσκομεν διὰ τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, κυρίως τῆς γεωργικῆς τάξεως, 538,044 τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐξ ὄκαδῶν 399,456 ἀποστέλλομεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀντὶ δραχμ. 594, 263. Τί δὲ νομίζετε ὅτι ἀγοράζομεν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς ὑφάσματα μάλινα;

Εἰς χονδρὰ ὄκαδ. 224,143 ἀξίας δραχ. 2,994,604
» ψιλὰ » 179,811 » 3,244,921

Πωλοῦμεν δῆλο. ἀκατέργαστα ἔρια ὄκαδας 399,456 πρὸς δραχ. 1,50 τὴν ὄκαν καὶ ἀγοράζομεν πρὸς ἐνδυμασίαν ἡμῶν ἐξ ἐρίων ὑφασμάτων ὄκαδας 403,954 πρὸς δραχ. 14 τὴν ὄκαν.

Ἡ ἐνιαύσιος παραγωγὴ τοῦ βάμβακος δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς ὄκαδας 1,500,000 περίπου ἐκκοινούμενον· ἐκ τούτου κατὰ τὰ ἔτη 1870, 1871 καὶ 1872 ἔχρησιμουν εἰς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν ὄκαδες 847, 128 καὶ ἀπεστέλλοντο εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὄκαδες 652,872 ἀντὶ δραχ. 1,153,705. Κατὰ τὰ ἔτη 1873, 1874 καὶ 1875 ἡ ἐξαγωγὴ περιωρίσθη εἰς ὄκαδας 163,372 ἀξίας δραχ. 267,428, ἐξηρχετο ὅμως εἰς νήματα τῶν ἐληνικῶν κλωστηρίων ὄκαδ. 198,104

ἄντι δραχ. 810,835. Ἐν τούτοις ἡ εἰς τὸ κράτος εἰσαγωγὴ ἀλλοδαπῶν νημάτων, ἐνῷ καὶ τὰ ἔτη 1870, 1871 καὶ 1872 ἀντηρετο εἰς ὄκαδας 363,929 ἀξίας δρ. 2,042,874, κατὰ τὰ ἔτη 1873, 1874 καὶ 1875 περιωρίσθη εἰς ὄκαδ. 225,362 ἀξίας δραχ. 1,314,834. Δλλ' ἡ εἰσαγωγὴ τῶν λοιπῶν βαμβακερῶν ὑφασμάτων ἀνήρχετο κατ' ἔτος εἰς ὄκαδας 1,324, 608 ἀξίας δραχ. 9,619,515.

Ἡ παραγωγὴ τῶν κουκουλίων ἀνήρχετο κατ' ἔτος εἰς ὄκαδας 40,000 περίπου· ἐκ τούτων εξηγάργομεν Εἰς κουκούλια ὄκαδ. 15,380 ἀξίας δραχ. 181,188
» μέταξαν » 13,339 » 948,294 ἢ εἰσηγάργομεν ὑφάσματα ἐκ μετάξης ὄκαδ. 2,793 ἀξίας δραχ. 502,184.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ λίνου καὶ τῆς κανάθεως εἶναι ἐντελῶς ἀσήμαντος· ἐκ τούτων ἡγοράζομεν κατ' ἔτος Εἰς ἀκατέργ. ὅλην ὄκαδ. 1,770 ἀντὶ δραχ. 485,372
» ὑφάσματα » 213,934 » 822,579
» σχοινία » 13,133 » 723,462

Ἡ παραγωγὴ τοῦ καπνοῦ ἀνήρχετο εἰς ὄκαδ. 3, 130,203 ἡγοράζομεν δ' ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὄκαδας 79,611 ἀντὶ δραχ. 279,642 καὶ ἐπωλοῦμεν ὄκαδ. 886,503 ἀντὶ δραχ. 981,197 κατ' ἔτος.

Ἡ παραγωγὴ τῆς σταφίδος ἀνήρχετο κατ' ἔτος εἰς λίτρας ἐντικάς 139,629,898 καὶ ἀπεστέλλετο εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀντὶ δραχ. 32,456,184.

Ἡ παραγωγὴ τῶν οἴνων δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς δρ. 100,000,000 περίπου κατ' ἔτος, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἀτελοῦς παρ' ἡμῖν κατασκευῆς αὐτοῦ ἡ ἐξαγωγὴ αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς ὄκαδας 3,822,374 ἀξίας δραχμῶν 1,148,348. Ἀλλ' ὅπως ἐννοήσωμεν σαφέστερον τὴν παραγωγὴν ἡμῶν ἴκανότητα καὶ κατὰ πόσον αὕτη θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, ἀναφέρω τὴν ἐν γένει εἰσαγωγὴν τῶν φυσικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἡμετέρων.

Ἐισηγάργομεν ἐν δῆλῳ

Τῷ 1870 προϊόντα ἀξίας δραχ.	85,487,535
» 1871 » » 97,565,716	
» 1872 » » 99,058,101	
» 1873 » » 92,185,500	
» 1874 » » 98,796,421	
» 1875 » » 114,485,615	
» 1876 » » 111,690,691	

Ἔτοι δραχ. 699,270,579

Ἐξηγάργομεν

Τῷ 1870 προϊόντα ἀξίας δραχ.	37,955,569
» 1871 » » 62,235,815	
» 1872 » » 56,201,216	
» 1873 » » 64,482,756	
» 1874 » » 65,147,505	
» 1875 » » 75,764,015	
» 1876 » » 72,967,625	

Ἔτοι δραχ. 434,754,501

Κατὰ δὲ τὰ κυριώτερα αὐτῶν εἰδη·
Ἐισηγάργομεν

Δημητριακοὺς καρποὺς ἀξίας δρ. 168,923,347	
Ζάχαριν.	34,480,311
Συλειαν.	32,903,508
Τυφάσματα.	136,082,733
Βούτυρον.	3,128,117
Γαιάνθρακας.	22,134,160
Πίλους ψαθίνους.	2,270,530
Κηρόν.	3,590,763
Ὀπώρας.	4,239,719
Ορύζιον.	12,199,723
Σχοινία.	5,064,198
Χάρτην.	7,720,965
Οσπρια.	2,102,718
Διάφορα ἄλλα.	262,597,762
Γεωργικὰ ἔργαλεῖα.	32,718

Ἐν δῆλῳ δρ. 699,270,579 καὶ

Ἐξηγάργομεν

Σταφίδα Κορίνθου ἀξίας δραχ.	227,093,401
Μαλλία	4,159,842
Μόλυβδον.	31,002,225
Οΐνους.	8,003,339
Μάρμαρα.	273,941
Βελλάνους.	10,131,584
Δέρματα εἰργασμένα	22,153,897
» ἀκατέργ.	5,298,848
Ἐλαίας.	1,585,096
Ἐλαια.	47,628,615
Καπνοὺς.	6,698,390
Κουκούλια.	1,268,390
Μέταξαν.	6,638,038
Διάφορα ἄλλα.	65,649,013

Ἔτοι ἐν δῆλῳ δραχ. 437,754,501.

Ὕγοράσματα δῆλο. κατὰ τὰ ἑπτὰ ὑπὸ συζήτησιν ἔτη προϊόντα ἀξίας μεγαλειτέρας τῶν δσων ἐπωλήσαμεν κατὰ δρ. 264,516,078.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται, ὅτι ἡ παραγωγὴ ἡμῶν ἴκανότης δχι μόνον δὲν θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, ἀλλ' ἀφίνει μέγα κενόν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὄποιούν ἀνάγκη νὰ πληρόνωμεν κατ' ἔτος δραχ. 37, 988,911.

<p

κατώρθωσεν ό 'Απούλος ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοιαν τοῦ βασιλέως. Φαίνεται, ὅτι ὁ Ἑλλην οὗτος ἡτο εὐφυής καὶ εἶχε τάξιδεύσει ἐφ' ἵκανόν εἰς τὴν Ἀνατολὴν γνωρίσας ἐκ τοῦ πλησίου τοὺς Ἰνδούς, παρ' ἄν εἶχε διδαχθῆ τὴν τερχτουργίαν καὶ τὴν θαυματοποίαν· ἡ συναναστροφὴ τοῦ Ἀπούλου ἡτο λίαν εὐχάριστος· ἔκεινο δικαῖος, διπέρα καθίστα αὐτὴν εὐχάριστοτέραν, ἡτο συλ-

'Ο λίθος οὗτος, ἔλεγον, εἶχε τὴν ἴδιότητα νὰ θεραπεύῃ τοὺς πυρετούς καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν νεότητα εἰς ὃν τινα τὸν ἔφερεν.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἔφεραν εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐπιθυμήσας νὰ ἴδῃ τὸ ἀλεξιτήριον τοῦτο, ἐπεμψεν ἔνα τῶν εὐγενῶν του ὄπως τὸ ζητήση παρὰ τοῦ Ἀπούλου.

Τὸ «Σκάφος» καὶ ὁ τεχνητὸς ἄνεμος.

λογή τις πολυτίμων σπανίων λίθων τὴν ὄποιαν εἶχε, καὶ περὶ ἣς μέγας ἐγίνετο λόγος ἐν τῇ Αὐλῇ· ἔκτος δ' ὅλων τούτων ἡτο ἐλευθέριος καὶ πλεῖσται τῶν ἐν τέλει κυριῶν ἥρασθησαν αὐτοῦ.

Ίδιως ἐκέτητο ἔξοχόν τινα κάλαιην περὶ οὖ πλεῖστα διηγοῦντο.

'Ο εὐγενής οὗτος ἦν ὁ Σαΐντ-Ἀνγέλος ὁ εὐνοούμενος τοῦ βασιλέως, ὅστις μεταβάτης παρὰ τῷ Ἑλληνι προστείνεν αὐτῷ νὰ τῷ πωλήσῃ τὸν διεγείραντα τὴν περιόργειαν τοῦ κυρίου του λίθον.

— Εὔχρεστήθητε νὰ εἰπητε τὴν τιμὴν του, λέγει τῷ Ἀπούλῳ, καὶ τὸν ἀγοράζω ἀνευ συμφρούνιας.

— 'Οχι, ἀπαντᾷ οὗτος, ώρχισθη εἰς τὸν δωρήσαντά με αὐτὸν, ὅτι οὐδέποτε θέλω χωρισθῆ τούτου, εἰμὶ μόνον ὅπως σώσω τὴν ζωὴν δυστυχοῦς τινος, ἢ ἐάν τὸν χάσω εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον· ωστε ἂν θέλητε νὰ

— 'Αρχίσωμεν ἀπὸ ἑκατὸν σκοῦδα, λέγει ὁ Ἑλλην, καὶ προχισταν νὰ παιζουν.

— 'Ο Σαΐντ-Ἀνγέλος πλειώ τῶν πεντακισχιλίων σκούδων χωρίς νὰ δυνηθῇ νὰ κερδήσῃ τὸ κει-

Ἀνδριάς τοῦ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ Α' ἐν Παρισίοις.

λάβητε τὸν λίθον τοῦτον πρέπει νὰ μοι τὸν κερδήσητε.

— Λοιπόν, λέγει ὁ Σαΐντ-Ἀνγέλος, προσδιωρίσατε τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὄποιον θέλετε τὸν παίζει.

μήλιον καὶ μετὰ δίωρον ἐπίμονον παιγγίδιον ἴναγ-
κάσθη ν' ἀποσυρθῇ.

Τοῦ ευμάρτυρος τούτου καταστάντος γνωστοῦ ἐν τῇ

Αύλη, ἀλλοι εὐγενεῖς ἐπανήρχισαν τὸ αὐτὸ παιγνίδιον, πλὴν εἰς μάτην τὸ βέβαιον οἴνων ὅτι ὁ Ἀπούλος ἐκέρδησεν ἐκατομμύρια σκουδῶν. Τέλος δὲ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς περὶ τῆς υποθέσεως ταῦτης, θέλησε νὰ δοκιμάσῃ αὐτὸς μόνος νὰ παιζῃ, ἐπιβεβαιῶν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θελε κατορθώσει νὰ κερδήσῃ τὸν λίθον. Καὶ ὅντας ἀμέσως τὸν ἐκέρδησεν τοσοῦτον ὄμως ἐκίνησε τὴν ἐπιθυμίαν του τὸ χαρτοπαίγνιον, ὥστε προσκάλει καθ' ἐκάστην τὸν Ἀπούλον ὅπως παιζῃ μετ' αὐτοῦ. Φαίνεται δ' ὅτι ἀπώλεσε μυθώδη ποσά, διότι ἔκποτε ἔλεγεν, ὅτι ὁ λίθος τῷ ἐστοίχιζεν ἐκατομμύρια.

Μετὰ πολὺν χρόνον εἰς τὸν εὐγενῶν τῆς Αὐλῆς συλλαβὼν ἐπ' αὐτοφόρῳ τὸν Ἀπούλον κλέπτοντα ἐν τῷ παιγνιδίῳ ἀνήγγειλε τὸ συμβάν τῷ βασιλεῖ, ὅστις τοσοῦτον ἡγανάκτησε διὰ τὴν δολιότητα τοῦ τυχοδιώκτου τούτου, ὥστε διέταξε νὰ τῷ ἀποκόψωσι τὰς χειρας· ἀλλ' ἡλάττωσεν εἰς διὰ βίου δεσμὰ τὴν ποινὴν, ἢν μέστη οὗτος ἀποθανὼν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Βαστίλλης, περὶ τὰ τέλη τοῦ 17 αἰώνος.

"Εκτοτε προσωνόμασαν πάντας τοὺς ἀτίμους παικτας Ἀπούλους ἢ "Ἐλληνας (Greec), ἢ δὲ προσωνομία αὕτη καθιερώθη ἐν τῇ γλώσσῃ.

ΠΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ

(Ἡ ἐρεστῶσα κατάστασις).

ΤΕΚΝΟΝ.—Οἱ γονεῖς εἰσθε καθ' ὑπερβολὴν ἀπαιτητικοί· δὲν δύναμεθα νὰ ἔχωμεν θέλησίν τινα χωρὶς νὰ ἔναντιούσθε εἰς αὐτὴν, οὔτε νὰ ἐπιθυμήσωμεν τι χωρὶς νὰ τὸ ἀπαγορεύσῃτε καὶ διὰ τὸν πράξαμεν πάντοτε τὸ ἐπικρίνετε· φαίνεται τῇ ἀληθείᾳ ὅτι εἰμεθα σκλάδοι σας.

ΠΑΤΗΡ.—Τέκνον μου ἡ ἀπειρία σου διαστρέφει τὴν κρίσιν σου. Εἳνατε ἀπαγορεύω μερικὰς ἐπιθυμίας σου, προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι αὐταὶ δὲν εἶναι πάντοτε φρόνιμοι. Γνωρίζεις καλῶς, ὅτι δον δύναμαι, σοι παρέχω διὰ τοῦ ζητεῖς καὶ ὅτι συχνάκις εὐρέθην μεταμελημένος, διότι ὑπεχώρησα. "Οχι, φίλε μου, δὲν εἶσαι σκλάδος μου, τούναντίον ἐγὼ μᾶλλον ὑπῆρχα σκλάδος σου. Εἰργάσθην διὰ ἐπειδὴ ἐτα δόλοκληρα, στεροῦμαι ἀκόμη πολλῶν πραγμάτων διὰ νὰ τὰ συλάξω εἰς σὲ, γίνομαι πτωχὸς διὰ νὰ σὲ ἀναβρέψω, συντέμνω τὴν ζωὴν διὰ τῶν στερησεων διὰ νὰ σὲ βοηθήσω νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν κόσμον μὲ τιμήν. Δὲν εἶσαι λοιπὸν σὺ σκλάδος μου ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς γίνομαι θεράπων σου, ἐγὼ διότι εἶμαι πατέρος σου!"

ΤΕΚΝΟΝ.—Οἱ γονεῖς λοιπὸν δὲν ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰς ἐλλείψεις των καὶ ἐπειδὴ ὁ υἱὸς καὶ ἡ θυγάτηρ εἶναι τέκνα των δὲν πρέπει τάχα νὰ ἔχωσι τὰς ιδικάς των; "Η ἀδικία, ἡ σκληρότης τοῦ πατέρος ἐλαττοῦνται τάχα διότι ἐνασκοῦνται ἀπὸ πατέρα; Οἱ γονεῖς δὲν καταχρῶνται ποτὲ τὴν ἔξουσίαν των, καὶ δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ κρατῶσιν αὐτὴν πέραν τοῦ πρέποντος; Δὲν εἰμεθα ἐν τούτοις πάντοτε παριδιά. Εἰς τὴν ἡλικίαν μας γνωρίζει τις νὰ φερῆται καὶ πρέπει

λοιπὸν νὰ κάμνωμεν ἀνοσίας χάριν ὑπακοῆς πρὸς τοὺς γονεῖς μας;

ΠΑΤΗΡ.—Τέκνον μου, εἶναι ἀληθές ὅτι ἐλαθεῖς ἡ λικίαν ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡ χειρὶς αὐτη, ἡ τρέμουσα, σὲ ἐλίκνιζε κατὰ τὰς ὥρας τῆς νυκτός· ἀλλὰ τέλος πάντων εἶσαι πάντοτε τέκνον μου καὶ εἶμαι πάντοτε πατέρος σου. Πρὶν ν' ἀποκρούσῃς τὰς συμβουλάς μου, δύναμασαι τούλαχιστον νὰ τὰς ἀκούῃς, ἐν ὃ δταν ἐγὼ διηλῶ, σὺ ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ὡς ἐὰν μὴ ἡδύναμην νὰ εἴπω τι καλόν, Ἀγνοεῖς, ὅτι σὲ συμβουλεύω πρὸς τὸ καλόν σου; Δὲν θὰ ἔχοργεις στιγμάς τινας προσοχῆς εἰς ξένον δίδοντά σου συμβουλάς; Χορήγει μοι λοιπὸν τὴν ίδιαν συγκατάβασιν, ἀκούων με μίαν στιγμήν, καὶ κατόπιν πράττε κατὰ τὴν θέλησίν σου ἀλλὰ μὴ χολιάζης, μὴ μὲ βλέπης μὲ μειδίαμα οἴκτου, μὴ περιφρονῆς τοὺς λόγους μου· διότι, βλέπεις, τοιοῦτοι τρόποι σπαράσσουν τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου· τοσοῦτῷ μᾶλλον καθόσον ὃ ἀνθρωπος οὗτος δὲν τολμᾷ νὰ σοὶ ἀποκριθῇ, ἵνα μὴ σοὶ προξενήσῃ λύπην! Επὶ τέλους ἀν ἔχω ἀδίκον, ὑπόφερε μὲ δόλιον, ὡς ἐγὼ σὲ ὑποφέρω πολὺν καιρόν· δείχνεις συγκατάβασιν εἰς τὸ γῆρας μου, καὶ ἀν ἀπατῶμαι συγχώρει με, ἐμὲ τὸν πατέρα σου!

Πρέπει νὰ ἔξακολουθήσωμεν τὸν διάλογον τούτον καὶ νὰ ταπεινώσωμεν τοὺς γονεῖς ἐπαναλαμβάνοντες ὡδὲ τὰς ταπεινώσεις, ἀς καταπίνωσιν ἐν κρυπτῷ; "Οχι, ὅχι, φοβούμεθα νὰ προκαλέσωμεν τὰς δάκρυά των πρὸ τοῦ ν' ἀποστάσωμεν τὰς δάκρυα τῶν τέκνων των, καὶ νομίζομεν, ὅτι ἀκούωμεν τὴν φωνὴν των λέγουσαν ἡμῖν, στῆτε! ἀρκεῖ λάβετε οἴκτον διὰ τὰ τέκνα μας. Τι θέλετε; τόσον γνωρίζουν, τόσον κάμνουν! πταίομεν ἡμεῖς διότι δὲν τὰς διωρθώσαμεν καλήτερον κατὰ τὴν νεανικήν των ἡλικίαν. Εἴπατε ἀρκετὰ δόπως τοὺς προξενήστητε ἐντροπὴν καὶ τὰ φέρετε εἰς μετάνοιαν· ἔκτενεστέρα κατηγορία δύναται νὰ τὰ παροργίζῃ ἐναντίον ἡμῶν καὶ γνωρίζετε διὰ τὸν ἡμέραν τινα δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην τῆς βοηθείας των! Φοροῦθητε λοιπὸν μὴ πνίξητε διὰ τῶν ἐπιπλήξεών σας τὴν ὄλιγην συμπάθειαν τὴν ὅποιαν ἔχουν ἀκόμη διὰ τοὺς γηραιοὺς γονεῖς των.

"Εστω, θὰ παύσωμεν νὰ ὀμιλῶμεν ἐν δύναματι αὐτῶν τῶν γονέων, ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ ὕδιοι ἀπέκαμπον παραπονούμενοι, καὶ φαίνονται, ὅτι, ἀποφάσισαν νὰ ὑποφέρουν ἐν συγῇ· θέλομεν ἀφήσει αὐτοὺς ν' ἀναμιμνήσκωνται τοὺς τραχεῖς λόγους, τὸ εἰρωνικὸν ὅφος, καὶ διὰ ἐκεῖνα τὰς διὰ τῶν τέκνων των ἐκτοξεύσμενα εἰς τὴν καρδίαν των φλογερὰ βέλη· θέλομεν τοὺς ἀφήσει νὰ συνειθίσωσι νὰ θεωρῶσιν ἔκαυτοὺς ἐγκαταλειμμένους εἰς τὸ γῆρας των ὑπ' ἐκείνων, οὓς ἐπεριπούθησαν καθ' ὅλην τὴν ζωὴν, καὶ, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι τὰς διατάξεις τοῦ καταγάγοντος διατάξεως τοῦ πατέρος, ἡ θυγάτηρ καὶ δὲν εἰσθε καταχρῶνται ποτὲ τὴν ἔξουσίαν των αὐτῶν ταῦτα ἔλαττον ταῦτα ταξίδια πρὸς διανοητικὰς καὶ ἡθικὰς ἀνακαλύψεις ὡς νῦν γίνονται τοιαῦτα εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν καὶ Ἰταλίαν. Οἱ Αἰγύπτιοι δέσαν οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλλήνων καὶ Ιουδαίων, δέσον οὐδεὶς ἀλλος λαός. Τὰ ἐρείπεια τῶν Αἰγύπτιων ναῶν χλευάζουσι τὰ ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα οἰουδήποτε ἀλλού μέρους τοῦ κόσμου. Αλλὰ τίνες ήσαν οἱ Αἰγύπτιοι; Οὐδεῖς ήσαν Ἀφρικανοί. Τίνος δὲ φυλῆς; Ενίστε ισχυρίσθησαν τινες ὅτι καὶ οἱ Αφρικανοὶ καὶ Αἰθιοπικῆς καταγάγης δέν ήσαν μαῦροι. Αλλ' ὁ πατέρος τῆς ιστορίας Ἡρόδοτος δέστις ἐταξίδευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν λέγει διὰ τοὺς Αἰγύπτιοι ήσαν μαῦροι οὐλὴν ἔχοντες τὴν τρίχα. Τίνες συγγραφεῖς ἐπεχειρήσαν νὰ φιλονεκήσωσι

γέρων θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπανεύρῃ στιγμὴν χαρᾶς εἰς τὴν τελευταίαν του ὥραν καὶ δώσῃ τὴν ἔνγκην του.

Αλλὰ δυστυχία εἰς ὑμᾶς, ὃ τέκνα, ἐὰν ἀναβάλλετε νὰ ἐπανορθώσητε τὰ σφάλματά σας, καὶ ἐὰν τὰ σφάλματά σας, ὃσιν ἀνεπανόρθωτα, δὲ δένατος σας χωρίσει ἀπ' ἑκείνους, οὓς δὲν ἔσεβάσθητε! Η ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος θέλει κατασταθῆ ὃ δύμιος σας καὶ δέλετε πληρώσεις πληρώσεις ἀκριβά τὴν ἀγαριστίαν τῆς ἡμέρας ἑκείνης. Πιστεύσατε το, ἵνα ἀπαλλαγήτε τῶν φοβερῶν τύφεων τοῦ συνειδότος εἰς τὸ μέλλον, δρείλετε ἀπὸ σήμερον ν' ἀλλάξητε διαγωγὴν πρὸς τοὺς γονεῖς σας.

Αλλὰ μήπως μήτις μεγαλοποιούμενε τὰ σφάλματά σας, καὶ ὁ Θεός θὰ δειχθῇ ἐπιεικέστερος ἡμῶν, ἀκούσατε λοιπὸν τὸν ὕδιον Θεόν, καὶ θεωρήσατε τὰ ἐκ τοῦ θείου του λόγου προσφέρομενα παραδείγματα.

Οὐδὲν τοῦ Νῷ, Χάμ, διότι περιεφρόνησε τὸν πατέρα του, ἐγένετο ἐπικατάρατος. (Γέν. θ'. 20—27).

Οταν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Γαιδάλ, οἱ Λευΐται εἶπον ἐπικατάρατος, δέστις κακολογεῖ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέραν του, δόλος δ λαδός, κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη Ἄμην! Άμην! (Δευτερονόμιον κατ'. 16).

Κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ὃ ἀπειθήσας υἱὸς ὡδηγεῖτο εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἐδικάζετο ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, ἐλιθισθείτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ ἔθανατο. (Δευτερονόμιον κατ'. 18—21).

Φοβερὰ παραδείγματα τῆς θείας δικαιοσύνης τοῦ οὐρανού ήμων Πατρός!

Κατὰ τοιοῦτον τινα νόμον τίς ἔξ ήμων θέλει διαφύει; Τίς ἔξ ήμων δὲν θέλειν εἰσθει κατηραμένος ἐπὶ Νῷ; Τίς ἔξ ήμων δὲν θέλειν εἰσθει κατηραμένος εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Γαιδάλ; Τίς ἔξ ήμων, ὃ ἀπειθή τέκνα, φερόμενος ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, δὲν θέλει διατηδικασθῆ; Μήπως ὁ Θεός δέστις ἔκρινε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἱσραὴλ δὲν θέλει κρίνει ὁ ὕδιος καὶ ήμᾶς μίαν ἡμέραν; "Ω πόσον ἡ ἀνάμνησις αὐτὴ εἰναι φοβερά! πόσον εἶναι καλὸν νὰ δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν τὸ πνεῦμα ήμῶν, δόπως στηρίζωμεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἰησοῦ, δέστις συγχωρεῖ. Πόσον εἶναι καλὸν νὰ παρκητηθῶμεν πάσσοις ἀξιώσεως τοῦ νὰ δικαιολογήσωμεθα καὶ νὰ ταπεινωθῶμεν ἀληθῶς, νὰ προσφέγωμεν δὲ εἰς ἐκεῖνον, δέστις ἡλιθεν, ἵνα ζητήσῃ καὶ σώσῃ τὸ ἀπολαόλιστον!"

Ω Θεὲ, ἔξαλειψον τὴν ἀγαριστίαν ήμῶν χορήγησον ἡμῖν καρδίαν νέαν, καὶ εἴθε διὰ τὴν σῆς χάριτος, ἀγαπῶμεν τούλαχιστον τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέραν την ἡμέραν, οἵτινες, ὡς Σὺ, μᾶς ἡγάπησαν πρῶτ

τὸ κύρος του, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ δτὶ ὁ πατὴρ τῆς ιστορίας δὲν διέκρινε τὸ μέλαν τοῦ λευκοῦ».

ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Τοῦ Θρησκευτικοῦ ζητήματος ή ερευνα ἐπανελήφθη πάλιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ μετὰ μεζονος μανίας ἢ πρότερον ὑπὸ τῶν ἐν Βερσαλλίαις νομοθετῶν, νῦν δὲ οἱ ὀπισθοδρομικοὶ κατεβλήθησαν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ πρίγκηπος αὐτῶν καὶ ἐπιτρέπουσι λογικὰ ἐπιχειρήματα νὰ προβάινωσιν. Τὰ δύο κόρματα σαφῶς ώρισθησαν. Τὸ ἐπιθυμεῖται ἵνα ἐπιτραπῇ τῇ Ἑκκλησίᾳ νὰ δρίσῃ τὶ ἔστιν ἐλευθερία, τὶ ἔστιν ἐκπαιδευσις, καὶ μέχρι ποίου σημείου καὶ ἐντὸς τίνων δρίων δύγανται νὰ περιορισθῶσιν. Τὸ ἔτερον, γεννηθὲν ἐν τῇ ἐπαναστάσει, ἡτις ἦτον ἀσπονδος ἐχθρὸς τῆς Ἑκκλησίας, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ μετά τίνος μακροθυμίας τὴν λογικὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑκκλησίας. Ονειρεύεται πιεστικὰ μέτρα οὐδόλως δύνται ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὸ ἀληθὲς τῆς ἐλευθερίας πνέωμα. Τρέμει τὴν κατάρτιν Γαλλίας ἐν τῇ Γαλλίᾳ, καὶ ἀπροκαλύπτως ἀναγγέλλει τὸ σκοπὸν αὐτοῦ νὰ καταπνίξῃ, εἰ δύνατὸν, πάντα τὰ κληρικὰ σχολεῖα, ἐν τοῖς ὅποιοις οἱ παῖδες διδάσκονται ὅτι ὀφείλουσιν ὑπακοὴν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν μᾶλλον ἢ τὸ κράτος. Ἐντὸς τοῦ διευτέρου τούτου κόρματος, ἀσθενής νῦν καὶ ἀνίσχυρος, νὰ κατορθώσῃ τι ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἶναι μικρὸς ἄμιλος ἀνδρῶν οἵτινες δύχουσι τὴν ἔννοιαν τῆς Ἀμερικανικῆς ἐλευθερίας ἐν ἑκυτοῖς, καὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ μὴ ἐμποδίσωσι τὴν Ἑκκλησίαν ἀπὸ τοῦ νὰ διδάσκῃ δὲ τι φαίνεται αὐτῇ καλὸν, ἀλλὰ νὰ διορθώσωτι καὶ μηδενίσωσι τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὅσου ἔστιν ἐφικτόν.

ΑΠΟΦΘΕΩΓΜΑΤΑ

«Ἡ οἰκονομία εἶναι καθ' ἔκυρην μία πρόσοδος.
Κικέρων.

«Ἡ πενία εἶναι τὸ φορτίον τινῶν, καὶ ὁ πλοῦτος εἶναι φορτίον ἑτέρων, ἵσως τὸ μεγαλύτερον φορτίον ἐκ τῶν δύο δύναται νὰ τοὺς βαρύνῃ μέχρις ἐξοντώσεως. Φέρε τὸ φορτίον τῆς πενίας τοῦ πλησίον σου καὶ ἀς φέρη ἐκεῖνος μετά σου τὸ φορτίον τοῦ πλούτου σου. Ἐλαφρύνεις τὸ φορτίον σου ἀνακουφίζων τὸ ἐκείνου.

Ἀνγονοτίρος.

— «Ἡ δργὴ καὶ ἡ ζηλοτυπία δὲν ἀνέχονται νὰ ἀποτύχωσι τοῦ σκοπουμένου ως ὁ ἔρως.

— Τὴν πρωστατίαν τοῦ Θεοῦ δὲν δύναται ἀνευ βεηλώσεως νὰ ἐπικαλεσθῇ τις εἰρήνη ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ δόθου.

— Καλὸν βιβλίον εἶναι τὸ πολύτιμον αἷμα τῆς ζωῆς ἔξοχου πνεύματος, βαλσαμωμένον καὶ ἀποταμεύμένον πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ βιώσῃ βίον πέρον τοῦ βίου.

— Ο λόγος εἶναι εὐγενής μόνον ὅταν, ως τραπε-

ζογραφιμάτιον φρεγγύου τραπέζης, ἀντιπροσωπεύει τὸν χρυσὸν τοῦ λογισμοῦ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Δέγεται ὅτι μόνον 9 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν 61,000, 000 τῆς Εύρωπαϊκῆς Ρωσίας δύνανται ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράψωσιν.

* * * Ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν κωφαλάλων ἐν Νέᾳ Υόρκη προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Νέας Υόρκης καθίδρυσε λειτουργίαν τελουμένην διὰ τῆς γλώσσης τῶν σημείων. Υπάρχουσι πλέον ἡ 30,000 κωφάλαλοι ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο μεγάλως ὠφελεῖ.

* * * Ἐν τῷ ἀγγλικῷ «Χρόνῳ» ἀναγινώσκομεν ὅτι περὶ τὴν Σεβαστούπολιν ἀνευρέθη τὸ βάθρον ὄρειχαλκίνου ἀγάλματος ὃπερ καλύπτεται δι' ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν ἀνηκούσῶν εἰς τὴν θαν π. Χ. ἐκατονταετηρίδα. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστρία τῆς Όδησσος ἀσχολεῖται σπουδαίως εἰς τὴν μεταγλωττισμὸν αὐτῶν.

* * * Ἡ φυλλοξήρα ἀνεφάνη ἐν Καταλονίᾳ, προσβαλοῦσα τὰς ἐν Μαλάγῃ ἀμπέλους εἰς ἔκτασιν ἀκτίνος τεσσάρων λευγῶν.

* * * Ἡ Κεϋλάνη ἔχει ἔκτασιν 24,000 τετρ. μιλίων καὶ πληθυσμὸν 2 1/2 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσίου ταμείου ἀνέρχονται εἰς 40 ἑκατομμύρια φράγκων, ἡ δὲ κίνησις τοῦ ἐμπορίου ἀνέρχεται εἰς 250—300 ἑκατομμύρια.

* * * Ἀπὸ τῆς 1ης Αύγουστου 1855 μέχρι της 1 Ιανουαρίου 1879, 3,112,101 ἀλλοδαποὶ ἀπειδίδασθησαν ἐν Νέᾳ Υόρκῃ.

* * * Ο φωτισμὸς ἢ ὁ φωσφοριτισμὸς τῆς θαλάσσης προέρχεται ἐξ ἀπειρων ζωύφιων καλουμένων παρὰ τῆς ἐπιστήμης Noctiluca miliaris, ἐχόντων σχῆμα ροδακίνου ἀλλὰ μόνον 1/80 τοῦ δακτύλου διάμετρον. Ἐν ποτέριον θαλάσσης ληφθὲν ἐν τοῦ μέρους ἔνθα τὰ ζωύφια ταῦτα παρῆσαν περιείχε μυριάδας ἐξ αὐτῶν. Δίκτυα καὶ σχοινία συρόμενα ἐκ τῆς θαλάσσης ἀποφέρουσιν ἑκατομμύρια τούτων καὶ γίνονται φωτεινὰ δι' αὐτῶν ἔωστον ξηρανθῶσιν.

* * * Ἀμερικανὸς ἱατρὸς ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ διφθερίτης θεραπεύεται δι' ἐπιθέσεως ἐκδορίων ἐπὶ τοῦ στήθους. Διὰ τούτου ἡ ὅλη ἡτις συγκεντροῦται ἐν τῷ λαιμῷ κατέρχεται καὶ ὁ λάρυγξ ἀπαλλάττεται τῆς φθοροποιίας νόσου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ πωλοῦνται εἰς μετρίας τυμὰς τὰ ἔξης :

Τὰ «Ἀπαντά τοῦ Σολομοῦ.

Θρησκευτικαὶ Μελέται.

Ο ΔΙΚ. Διήγημα τερπνότατον.

ΑΙ ΔΥΟ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ.

«Πολιορκία καὶ ἀλωσίς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων» ἐν ἔτει 1453 κατὰ τὰς πηγὰς, ὑπὸ Α. Δ. Μορτμάνου.

KENTHTRIA ἀρίστη ἐπὶ μετρία τυμῆς ἐργαζομένη ἐν ὁδῷ «Κοδροῦ» ἀριθ. 6 (παρὰ τῷ ίερῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος ἐν Πλάκα) ζητεῖ ἐργασίας. Αἱ βουλόμεναι Κυρίαι προσελθέτωσαν καὶ εὐχαριστηθήσονται.